

SIMSON in TIMNA

Richteren 14,1-14

Hoger honing

*Een geur van hoger honing
verbitterde de bloemen
een geur van hoger honing
verdreef ons uit de woning*

Dit zijn de beginwoorden van het gedicht 'Het lied der dwaze bijen' van Martinus Nijhoff. Waar komen we nog ons huis voor uit? Wat brengt ons nog in beweging? Dat is een vraag voor de kerk als organisatie (Waar komen mensen voor? In hoeverre kan de Kerk daarin voorzien? Wat is de roeping van de Kerk?), maar evengoed een vraag voor ieder persoonlijk (Waaruit blijkt mijn toewijding in het geloof in de Here Jezus Christus?).

Simson wordt aangedreven door de Geest Gods. Dat lezen we niet als een versiering, maar dat kan ons attent maken om de voor ons zo vreemde gedraging van deze richter in het licht van Gods beloften te zien. Liefde stelt Simson in beweging, de liefde Gods. Hij daalt af in bewogenheid. Hij zoekt deze Filistijnse dochters. Om Israël kritisch iets te tonen, maar vooral ook om Israël te bevrijden.

Aangepast

In het boek Richteren is er steeds nood waar het roepen van de Israëlieten op volgt en de Here God een richter zendt om Zijn volk te bevrijden. Simson komt echter ongevraagd. Niemand had geroepen. Kennelijk ervaart men de nood niet als nood. Hadden de mensen van de nood een deugd gemaakt. Zij hadden zich aangepast aan de Filistijnen en iedereen vond dat wel best. Ieder doet zijn eigen 'ding' en dat is prima – vindt men. De publieke opinie is dat ieder zo z'n eigen waarheid heeft en maar moet doen wat hem het beste past. Grensoverschrijdend gedrag, zoals Simsons vraag naar die vrouw uit Timna, wordt – vanuit dat oogpunt gezien begrijpelijk – niet gewaardeerd. Juist daarvan horen we op dat het naar de wil van de Here God is.

Simson past zich niet aan, maar overschrijdt de grens door zijn liefde.

Trouw

Simson wil trouwen. Ook in het verdere verloop spelen vrouwen een grote rol in zijn leven. Steeds met het oogmerk om te tonen hoe God nu juist niet wil dat Zijn volk zich aanpast, maar wel dat het er is tot redding van de volkeren. Simson is niet de schuinsmarcheerder of krachtpatser die wij van hem maken. Wij zijn moralisten, denken in termen van goed of fout. In die kader: daar past Simson niet in. Daarvoor is en blijft hij te 'groot'. Hij is een Nazireeër, dat wil zeggen dat hij afgezonderd is. Zijn leven is een aan de God van Israël gewijd leven; met huid en haar aan Hem overgeleverd! Hij mag niets met wijnplanten, vruchten en drank te maken hebben, hij mag niet zijn haar knippen en hij mag niet in de nabijheid van een dode komen. Ook hier overschrijdt Simson de grenzen. Juist om te redden.

Hij wil trouwen en zoekt tot drie keer toe een vrouw. "Waar werd oprechter trouw, dan tussen man en vrouw, ter wereld ooit gevonden? ... Geen liefde komt Gods liefde nader" dichtte Joost van den Vondel en wij mogen het hem nazingen. In Simson zien we Gods verlangen zo uitgetekend, niet als drift, maar oprecht verlangen. Zoals de Messias de verlangende Bruidegom is en Zijn gemeente zijn bruid. De Kerk heeft als lichaam van Christus haar positie steeds zo verstaan en weet deze uitgetekend in het hemelse

Jeruzalem dat als een volmaakte bruid, die voor haar man is versierd, nederdalen (Openbaring 21,1-4).

Leeuw tegenover leeuw

Simson verontreinigt zich. Dat doet hij, aangedreven door de Geest. Hij is in de wijngaard. Op het eerste gezicht voor hem verboden terrein. Daar komt de brullende leeuw op hem af. Petrus noemt de Satan een brullende leeuw, die bereid is alles en iedereen te verscheuren. De leeuw als teken van de kracht van de dood. En die wordt door deze richter, door deze toegewijde Nazireër, verscheurd, zoals een offerlam wordt verscheurd. Het gaat hier om de dood van de dood. In het boek Openbaring wordt Christus de Leeuw uit Juda genoemd. Hij is Leeuw en staat als een lam geslacht (Openbaring5). Hij is mens geworden en is in alles aan ons gelijk geworden, behalve de zonde (Hebreeën 2,17;4,15). En juist de zonde draagt hij. We zien hoe in Simson God ons heel dicht nadert.

Centrumkerk

In de Hervormde Centrumkerk te Geldermalsen zijn drie kraagsteentjes over Simson in zandsteen te vinden. Dat is echt zichtbare prediking, het zijn stenen die spreken. Ze zijn aan de zuidzijde bevestigd. Dat heeft zonder twijfel met Simsons naam te maken. Zijn naam heeft alles met de zon te maken. En de zon, loopt nu eenmaal op ons halfroond langs het zuiden van oost naar west zijn baan. De steentjes beelden Simson uit, maar verwijzen uiteraard naar de Here Jezus Christus. Hij heeft zich verontreinigd, ja is – zo zegt de apostel Paulus het – voor ons zelfs tot zonde gemaakt!

(Toe)gewijd

De apostel Paulus wordt niet moe ons uit te leggen dat wij door de zoekende Liefde van Christus, Hem toegewijd mogen zijn. Zo komt er een wijding over ons leven. Die mag doorwerken in alle alledaagsheid, in hartelijkheid in woord, gebaar en gebed. Zo mogen wij deel uitmaken van het Lichaam van Christus. Zo zoeken we zelfs in de bitterheid van de bloemen hoger honing. Daar mogen we ons huis voor uit komen om een thuis te vinden – door de Geest – in de kerk van Christus.

G.J.Krol